

Yeni yıl buluşmalarını görüldükçe Oda Yürütüm Kurulu Başkanlığına teşekkür dileklerini sunarak çalışmalarını sürdürmektedir.

nazım hikmet

Kendini inançlarına adayan

sevgi, duygu, kavga ozanı

ADIL TURAN

USAKESKİ MİLLETVEKİLİ
MILLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI EMEKLİ MÜFETTİŞİ

KİŞİSEL YAŞANTISI OLMADI

15

Dikkat edilsin, bu ve diğer dizeler, idam latemi ile yargılandığı günlerde yazılmıştır. Savunma yazısı yerine, süreklilik ve korkusuz şiir yazması, yargı kurulumuna karşısına korkusuz çıkması Nazım'ın özelliğidir. İlk soruşturmada yalvarma, yakarma, hattâ mâsum (sücsüz) olduğuna inanmaya yerine, polisin üzerine otup onu hırpalaması Nazım'ın özelliğidir. Tüm yargılananlardan, soruşturulanlardan ayrılan özelliği...

Yargı karşısında küçülen, ölmeden önce, eriyip yok olma nice devlet adamları görmüştür ülkemiz...

Kurtulmak ve devanın cezasız sona ermesini sağlamak için önemli bir eba da sorflemmiştir. O'nun büyük cobası, savunma hazırlığı yerine şiir yazması, i-nançlarını yazması olmuştur. Önemli olan, dört duvar arasında görülmekte olan da ve değil, yüreğinin derinliğinde yürüttüğü dava idi. Nazım için... Bu nedenle de hiç bir zaman, sıcak bir yuva içinde uzun süren kişisel yaşantısı olmamıştır. Tüm ömrü ayıttıkları, özlükler, kavgalar, hapishanelerle doludur. Bu cileler, insanın, fedakarlığının ve kendini topluma adanmış olduğunu...

Mahkemenin kararı okunduktan sonra Piraye'nin çok uzun süreli yalnızlığa kotonmasını doğru bulmaz ve şu mektubu yazıyor:

...Bundan böyle şahsi hayatım olmayacağı, zaten şimdiye kadar kendim için ne kadar az yaşadım, şikâyet etmiyorum, ters anlamla Ezel kendime ait bir hayatım olmayacağı, şimdiye kadarki ölüme de olsun olmayacağı kabul etmek. Bunu gerçekleştirmek... Biz yine yıllarca görüşmeyeceğiz. Alınmadaki kışkırtıcı gözlemlerimin altına inmek, sonra dudaklarımı, daha sonra ağızlarımı, Ben ihtiyarlıyacağım. Ve sonra kavuşacağım zaman bana marhaletle bakacaklar... (Nazım'ın Cilest adlı yazıtı)

Sonunda serbest olduğunu bildirecekti, buna karşın Piraye uzun yıllar (1948 yılına kadar) yığılga kotonacak; Nazım ise de, kendisi dışarda evliliği sürdürecekti...

POSTLARA VEDA VE CEZAEVİ YAŞANTISI
Nazım Hikmet, daha ilk tutuklanmadan hemen sonra Ankara cezaevinde şu şiir yazdı:

VEDA
Hoşça kalın dostlarım benim
Hoşça kalın
Sizi canımda
canım içinde,
kavgamı kafamda götürüyorum.
Hoşça kalın
dostlarım benim
Hoşça kalın...
Resimlerdeki kuşlar gibi
dizilip üstüne kumsalın,
mendil sallamayan bana,
istemez...

Bani dostların gözünde kendimi
boyu boyunca görüyorum...

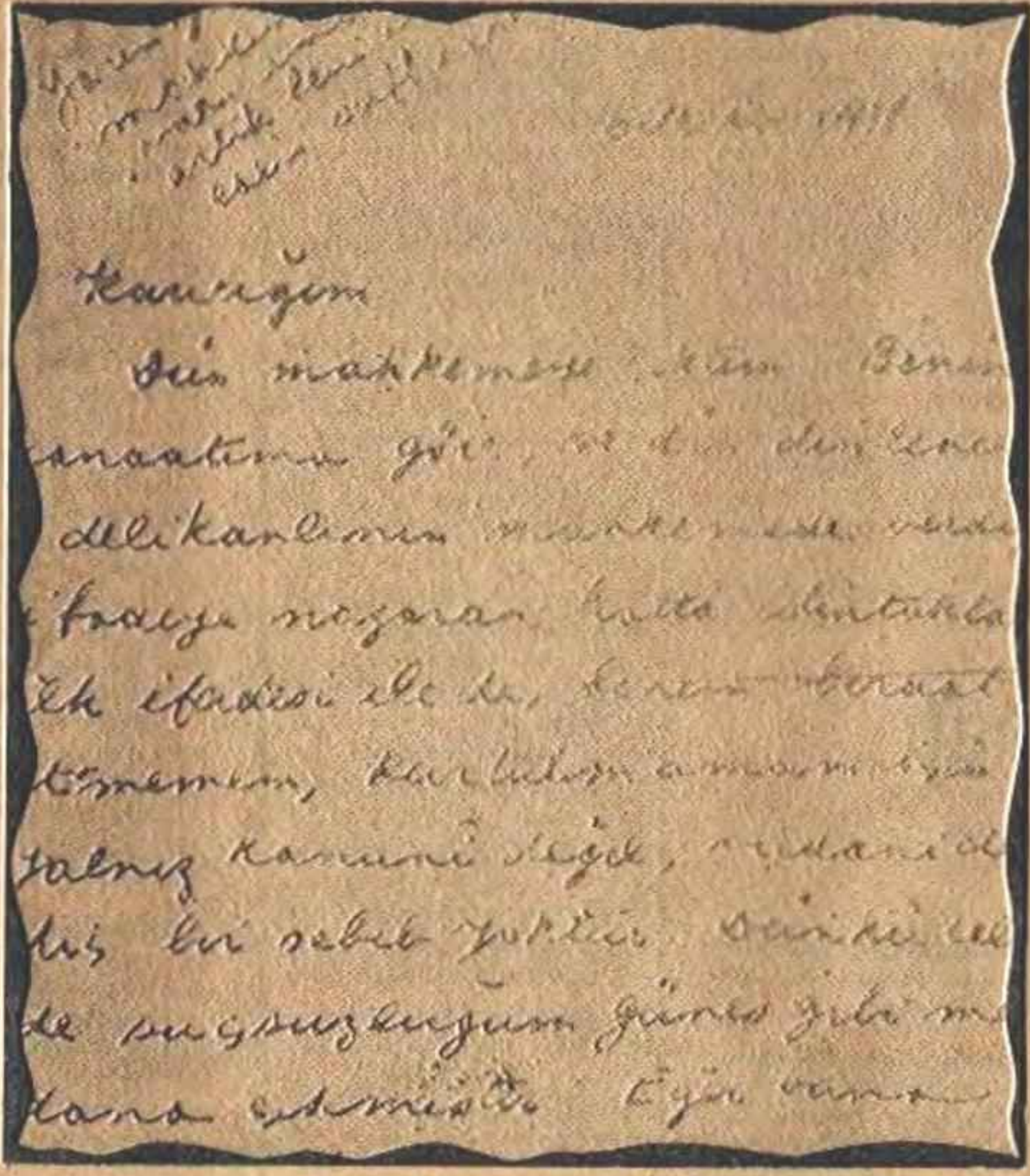
A dostlar
a kavgâ dostu
İş kardeş
a yoldaşlar a...lll

Tek hecesiz elveda...
Geceler süreceğim kapımın sürgüsünü,
pencerelerde yıllar öreceğim örgüsünü.
Ve ben bir kavgâ çarkısı gibi haykıracam
mopuşhaneye türküsünü.

Yine görüşürüz
dostlarım benim
Yine görüşürüz...
Beraber güneş güler,
beraber dövüşürüz...

A dostlar
a kavgâ dostu
İş kardeş
a yoldaşlar
a...ll

elveda...llll

Nazım'ın karısına yazdığı 15 Mart 1954 tarihli mektup.

Tutuklanışının ikinci ayında da durumunu şöyle anlatır (uzun şiir için yalnız ilk bölümü alınmıştır):

BİR CEZAEVİNDE, TECRİTTEKİ ADAMIN MEKTUPLARI

"Senin adını kol soatimin kayışına tımağımın kazıdım. Malum ya, bulunduğum yerde ne sori sedefli bir çakı var, (Bilziye dâdt-katıa verilmez) ne de başı bulutlarda bir cinar.

Belki ayılda bir ağaç bulunur ama gökyüzüne başımın üstüne görmek bana yasak...

Burası benden başka koc insanın evidir?? Bilmiyorum, Ben bir başıma onlardan uzadım, hep birlikte onlar benden uzak. Bana kendimden başkasıyla konuşmak yasak.

Ben de kendi kendime konuşuyorum. Fakat çok can sıkıcı bulduğumdan sohbetimi şarkı söylüyorum kancağım.

Bugün pazar. Bugün beni ilk defa güneşe çıkardılar. Ve ben ömrümde ilk defa gökyüzünün bu kadar benden uzak

bu kadar mavi bu kadar geniş olduğuna şaşarak kumladımından durdum. Jala'ya saygıyla toprağa oturdum. dayadım sırtını duvara.

Bu anda ne düşünmek dalgaları, bu anda ne kavgâ, ne hürriyet, ne kanım. Toprak, güneş ve ben...

Bahçelerim... Cezasına g'rişinin dokuzuncu yılında cezaevi yaşantısını da şöyle dizeliyor (Şiir için yalnız yasakları sayan bölümü alınmıştır):

"DIZBOYU KARLI BİR GECE"

Yasaklar diyordumdayım: Yarın yanğıdını koklamak: yasak.

Cocuklarıma yemek yiyebilecek aynı sofrada: yasak. Aranızda tal örgü ve gardıyan olmdan konuşmak, kardeşine, anıya: yasak.

Yazdığın mektubun kapotmak zararını ve zarar yitilmesini mektup almak: yasak.

Yatarken lambayı söndürmek: yasak. Tavla oynamak: yasak.

Ve yasak olmayan dedil, yareğimde gizliyle elde kalabilen şey: sevmek, düşünmek ve anlamak.

1938 YARGILANMASI
Biz 1938 yılına dönelim: Bir Harp Okulu öğrencisine (Ömer Deniz) esubay çıktığınız zaman, askarlara önce cumhuriyet, sonra komünistliği öğretiniz dediği gerekçesiyle 1938 Ocak ayında İstanbul'da tutuklanır. Doğruca Ankara'ya götürülerek Askerî Cezaevinde hücreye kapatılır. 29 Mart 1938 günü mahkeme kararı çıkar: 15 yıl ağır hapis...

Sue: Harp Okulu öğrencilerine komünizm propagandası yapmak ve üstlerine karşı isyana teşvik etmek...

Nazım kararı temyiz eder (yargıtaya baş vurur). Yargıtay'ın da onayladığı karar sonucunu, eşi Piraye'ye bildirirken ne kadar da soğukkanlıdır. O'nun dayanma gücünü belgeleyen ve 28 Mayıs 1938 tarihini taşıyan mektubunu aşağıya alıyorum (M.G. Dev):

"Kardeşim, Nihayet iş bitti. Temyiz işgid etti. 15 seneye mahkûmuz. Aldırma. Ben gayet kuvvetliyim. Mesela herhangi bir mahkûmiyet değil, Nazım Hikmet'in yok edilmesidir. Bu bir çeşit Dreyfus davasıdır. Simal ne yapıp yapıp İmralık'a gitmeye çalışacağım. O da olmasa, olmasın. Yaşayacak koca günüm varsa, onu şerefle dolduracağım..."

Nazım

(Devam edecek)

"tirmik" AYDIN ENGİN

Hic'ey, bilirsiniz, Çocuk hirsiz yakalamış, babasına seşenmiş:
— Baba hirsiz yakalamış.
— Getir buraya.
— Getmiyor.
— Saliver gitsin öyleyse.
— Gitmiyor.

Bizim kapitalistlerin halli bu mînik hikâyeye nasil da şekle oturuyor. Adam'ın çeşitli anlamlarıyla iktidarda ellerinde tutup ökeyi yönetmeye kalkışmış durumları, Ancak ne a-karyakit ihtiyacını sağlayabiliyorlar, ne trafik rezalatini düzenleyebiliyorlar, ne sanayi'leme yolunda ciddiye alınır adamlar otobilyolar, ne bürökrasi'nin küllu carklarını yağlayıp dişlileri işletebiliyorlar, ne çeri kapitalist ilişkileri çözebiliyorlar, ne tamda kapitalist ilişkileri müte geliştirebiliyorlar, ne mevcut kink dokük sanayinin ihtiyacı olan finansmanı sağlayabiliyorlar, ne ihracatın önündeki engelleri ayıklayabiliyorlar, ne kenut sorununa önlemler getirebiliyorlar. Hâsılı kelimat iktidarı eline alıp ökeyi yönetmeye kalkın bir egemen sınıfın, zümrinin yapması gereken en basit işleri beceremiyor, en sıradan önlemleri alamıyorlar...

Sözün kısası, hikâyedeki şgeli-meyen hirsiz örneği, ökeyi yönetemiyorlar.

E, o zaman da şgidin yönetim-den... demek gerekiyor. Deniyor da. Ama beceriksizliklerine, yetersizliklerine, bodurluklarına, rezilliklerine bir de arsızlığı ekliyor ve şgitiyor-lar.

Östelik hikâyedeki hirsiz örneği yetmiyor, bizim kapitalistler, hele hele tekelci kapitalistler dedimiz zümre aynı zamanda şyovuz hirsiz rolüne soyunuyor ve ev sahibini baş-tırıyor.

Ekonomik, demokratik ve politik örgütlülük düzeyi ile ökeyi yönetebilecek ehliyetle olduğuna kanıtlayan, kanıtlamakta olan işçi sınıfına, şiyasî örgütlenme özgürlüğü, tamnamak a-macıyla burjuva demokrasininin si-mnirinin faşizm yönünde pervasızca eğniyorlar. İşçi sınıfının şiyasî örgütlenmesini yasaklıyor, dev boyutlu kitlesel gösterilerini kana öteşe bo-ğuyor, sendikal örgütlenmesini bölüp

parçalamak amacıyla IT'ini, BİT'ini harekete geçiriyorlar.

Gerçekten de Türkiye tekelci sermayesinin beceriksizliği, yetersizliği, bilgisizliği, görgüsüzlüğü her alanda sırtıyor.

Birakınız sanayi'leme, makina yapan makinolar sanayinin kurma, e-nerji kitiğini çözümleme albi «iddia ekonomik başanları; kapitalist öke-lerin bile - artık - üstesinden geldiği bir dizi basit sorunu dahi çözemiyor-lar.

Rastgele, tamamen rastgele örnektir seçelim. Örneğin, trafik konu-sunu alalım. Bu ökeyi yönetmek id-diası ile iktidarı elinde tutan ve elin-de simski tutup iktidarda kalabilmek için her türlü zorbalığı demokrasinin içi-bi sayan tekelci sermaye, büyük kentlerdeki trafik kaşmakaşını sade-ce seyrediyor, mizmisizliyor, yakını-yor ve... ve o kadar işte.

«Bu kaşmakaş zafat, tekelci ser-mayenin otomotiv sanayindeki büyük

Baba, hirsiz yakaladım!

vurgununu teşgihlemek için bizzat otomotiv tekelieri tarafından yarab-dile denebilir. Doğrudur da. Ancak yeryüzünde başka kapitalist ökele-ri var. Bu ökelelerde de otomotiv teke-leri var. Onlar da ökenin trafik düze-nini ve ulaşım sistemini kendi kör oranlarını artırcı yönde kuruyorlar. Ama hicbirinde Türkiye'deki trafik kepezeliği yok. En azından bu oran-da yok.

Trafik sorunu bir örnektir. Bir baş-ka örnektir, yani gene rastgele bir örnektir daha seçelim. Sözelimi, enerjî sorununu alalım.

Akarsulardan enerjî üretimi ka-nusunda ülkemizin doğal olanakları-na bilmek için ila de teknik eleman olmak gerekmiyor. Türkiye tekelci sermayesi, güdübirlik kârlar uğruna, uluslararası tekelilerin güdünce gü-tüde bir işbirlikçi zümre olarak fuel -oil santrallerine ağırık varerek vur-gunlar vurdu. Ama silah, gindî garî dönüp kendisini vuruyor. Güdübirlik

enerjî politikası yüzünden, dahası e-nerjî üretiminden avanta elde edebil-mek amacından dolayı, bugün mon-toj sanayinin çalıştıracak enerjîyi da-hi bulamaz duruma düştüler.

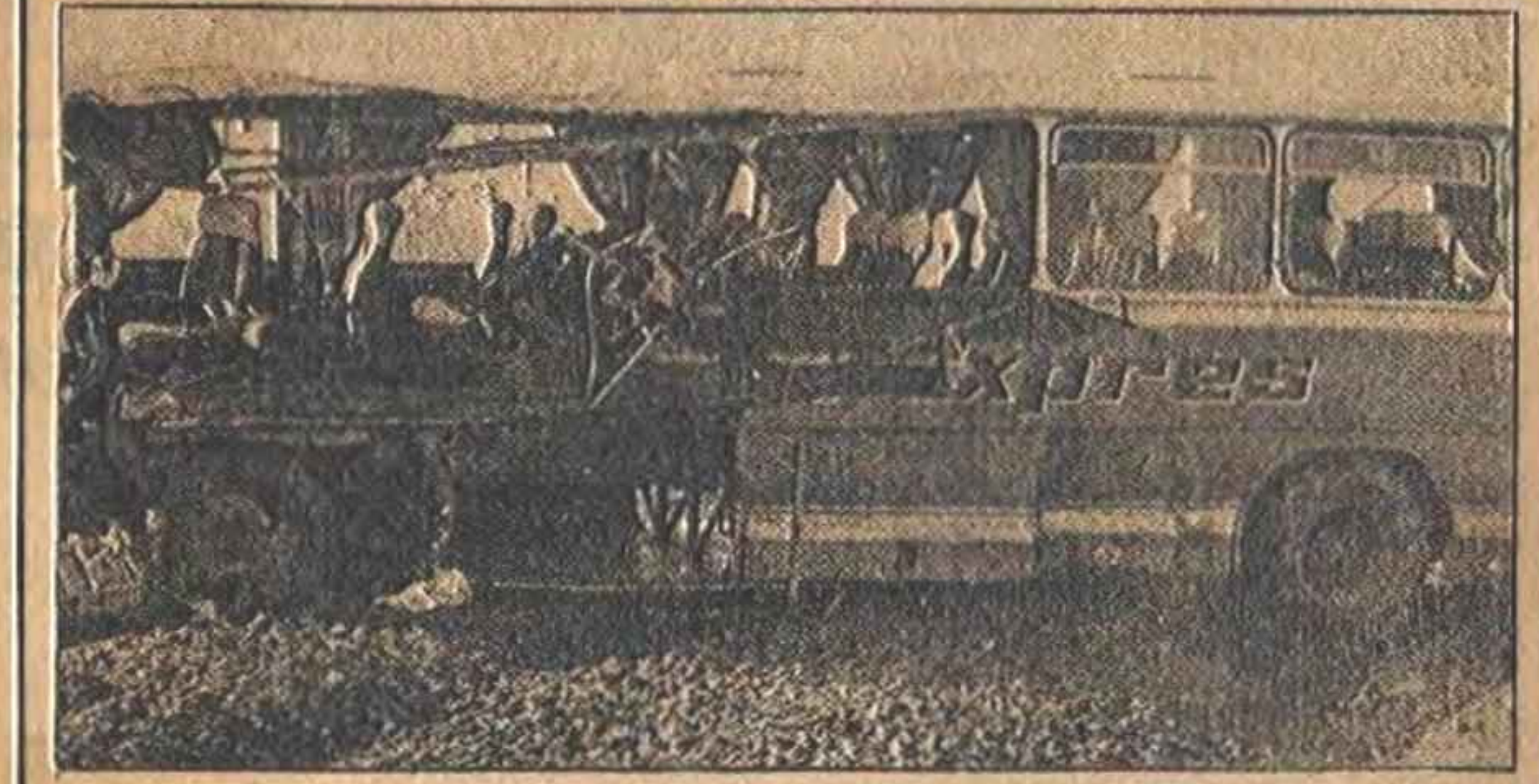
Örnektir sıralansa İstanbul ken-tinin yüzlerce sayfalık telefon rehbe-rinden daha kalın bir kitap olur. Bu köşenin sınırları ise belli. Ama yargı-mızı kanıtlamak için sanırsak bu iki örnektir de yeterli. İnsanlarımız, halkı-mız güdün her anında bu örnekle ve yüzlerce benzeri ile durmakazın karşılaşıyor, acısını duyuyor, yaşamı-ni çekilmez hale getiren bu kepezeli-liklerle savıyor.

Başta ki hikâyeye döneelim biz ga-ne.

Türkiye tekelci sermayesi iktida-rın simski tutmuş, ökeyi ben yöne-te-çegime diyor.

Yönetemiyor, «iktidardan gita diyorsunuz. Her türlü zorbalığı başvuruyor. Gitmiyor.

objektifin yakaladığı

Baba "E kepez" olmanın sonu...

Uluslararası sınıf sendikal hareketi temsilcileri anlatıyor

Irak Sendikaları Nineverk Bölgesi
Sendikal Birlik Başkanı Muayad Abdullah

ORTADOĞU' DAKİ SAVAŞIMI YANLIZCA BİR ARAP- İSRAİL ÇATIŞMASI OLARAK GÖRMEK YANLIŞTIR..

"Bütün yönetim organlarında görev yapan işçiler arkadaşlarımız, çok yüksek düzeyde başarı sağladılar, işçi sınıfının yönetici ve yol gösterici gücünü kanıtlamışlardır"

POLİTİKA:

Sayın Abdullah hoş geldiniz. İyî komşuluk ilişkilerinin hüküm sürdü-ğü ötekilerimiz arasındaki işbirliği ve kardeşlik duygularımızı ifade ederken bize Irak işçi sınıfının Devrim öncesi ve sonrası durumu hakkında bilgi ver-menizi rica edeceğiz.

M. ABDULLAH:

Irak işçi sınıfının Devrim öncesi ve sonrasında nasıl geliştiğini değeri-lendirir'ken, geniş halk yığınlarının durumunu da birlikte ele almak istiyorum. Devrim öncesinde, yalnız Irak işçi sınıfı değil, halkımızın tüm kesim-leri örgütlenmekten yoksundu. İcine ya-şamak zorunda bırakıldıkları ekono-mik durum, seccay koşullar bugün pek çok ölkede yaşanan cinstendi. Tüm bu zorluklara ve baskılara kar-şın, Irak'daki geniş işçi ve emekçi ke-sim'i, özgürlük, bürüksüzük ve iler-leme uğrunda savaşımını sürdürdü-ler. Bu savaşım 1938 Devrimi ile nok-talandı. Sosyalist Baas Arap Partisi önderliğinde tüm emekçiler, aydınlar ve halkın yana tüm gücünü ilerleme yolunda ortak adımları atmaya başla-dılar.

Bu yeni atılımda emekçi kitlele-rin çıkarları birinci planda ele alın-mıştır. Bu çerçevede içerisinde, Devrim öncesinin tüm yükünü sırtına sırtla-

miş bulunan Irak emekçilerine geniş haklar sağlanmıştır:

1 — İşçilere sendika kurma, ve sendika seçme özgürlüğü tanınmış, bu sendikaların yöneticilerinin işçiler-den olması için önlemler sağlanmıştır.

2 — Yeni iş alanları açarak, tüm işçilere iş olanakları bulmak ve bu suretle işsizliği tamamen yok etmek için çalışmalar yapılmıştır.

3 — İşçilerin yaşam koşullarını düzeltmek için, asgari ücretlerin yük-seltilmesi sağlanmıştır.

4 — İşçilerin eğitim düzeylerinin yükseltilmesi için, işçi eğitim ve kü-tür örgütünün kurulması, işçi eğitim akademilerinin açılması, işçilerin yük-sek okullara girmeleri sağlanmıştır.

5 — İşçilerden yana yasaların çıkması, bu arada, 121 sayılı çalışma yasası, ve 39 sayılı Sosyal Sigortalar ve emeklilik yosasının çıkartılması sağlanmıştır.

6 — İşçilere, özel ve 'Sosyalist' konut imletmelerinde, yönetime ka-bil olan için idare meclislerinde yer verilmesi için önlemler sağlanmıştır.

7 — İşçilerin devletin yüksek yön-etim kademelerinde de temsil edil-mesi için (Planlama Teşkilatı, Yık-tak Zirati ve Ticaret Konseyi, Sona-yi Kalkınma Teşkilatı, Beldiye Mec-lisleri ve meslek Odaları) önlemler sağ-

lanmıştır.

Burada gururla söylemek isterim ki, bütün bu yönetim organlarında gö-rev yapan işçi arkadaşlarımız, çok yüksek düzeyde başarı göstermişler ve işçi sınıfının yönetici ve yol gösterici gücünü kanıtlamışlardır.

POLİTİKA:

Irak işçi sınıfının, Ortadoğu'da emperyalizme, faşizme ve siyonizme karşı verilen savaşımındaki rolü ve konumu nedir?

M. ABDULLAH:

Irak işçi sınıfının emperyalizme, siyonizme, faşizme ve gericiilere kar-şı verilen savaşımındaki konumu ve gö-rüşü çok açıktır, bizi:

— Filistin topraklarını legal et-mekte devam eden siyonistlerle ka-sın n'ınak harış yapmıyız.

— BM'nin 242 ve 338 sayılı ka-rarlarını tanımayız, bu kararların siyo-nistlerin Filistin'deki işgallerini yasal-laştırdığını kabul ederiz.

— Siyonist, irkezi İsrail yönetici-leriyle kesin olarak bir araya gelin-mesi ve aynı masaya oturulmasına karşıyız.

— Sedat'ın İsrail'e yaptığı ziyar-etli Arap halkı için yüz kızartıcı bir davranış olarak kabul ediyoruz ve Sedat'ı hain olarak ilan ediyoruz.

POLİTİKA:

Sayın Abdullah, Ortadoğu soru-nunun çözülmesi açısından ne gi-bi önlemler alınmalıdır?

M. ABDULLAH:

Emperyalizm, Vietnam savaşını kaybedince, tüm gücünü Ortadoğu'da topladı. Bu nedenle Ortadoğu'da-ki savaşımı yalnızca bir Arap - İsrail çatışması olarak görmek yanlıştır. Bugün Ortadoğu'da Arap halklarının ilerici kesimleri dışında da emperya-

M. ABDULLAH

lizme, siyonizme ve gericiliğe karşı savaşım veren güçler vardır. Bu hak-lı savaşım, bir gün zafere ulaşacak-tır.

Ortadoğu'da barışın sağlanması i-çin iki temel koşul vardır. Birisi, İsrail'in 1967 yılında illegal ettiği Arap toprak-larından geri çekilmesi, diğeri de Fi-listin halkının bağımsız bir devlet kur-masının sağlanmasıdır. Teşekkür e-derim.

POLİTİKA:

Biz teşekkür ederiz.

YARIN: Ürdün Sendikaları adına Mu-hammed Arar ile yapılan görü-şme.

İlerici tiyatrolar tüm baskılara karşı direndiler

Mustafa BAEL

TV VE TİYATRO

Günden güne yaygınlaşan TV'nin etkilemeye-
diği tek alan kuşkusuz ki tiyatro oldu. Geç-
tiğimiz yılda da KİTİ noktalarına MC partizanla-
rının yerleştirildiği TRT tobancağı, bombalı, saygun-
lu, karatelli filmlere ilgi gösterip kısıtlı yayın su-
rulerini nitelikli yapımlardan uzak tutmayı ustalıkla
becerirken, niteliksiz ve saçma, kitle eğitilme-
liğe bir katkıda bulunmayan birkaç sözde oyunun di-
şinde tiyatroyu dışlaması nedeniyle sinema seyirci-
sini büyük bir ölçüde etkileyen TV'nin tiyatro seyir-
cisini etkilemediğini görüyoruz.

SEYİRCİ VE TİYATRO

Tiyatro seyircisinin, tüm güçlüklerle, fiat or-
tışları, trafik vb...-karşın, geride bıraktığı-
mız yılda da büyük bir özveriyle tiyatro salonları-
na doldurduğunu görüyoruz.

Bir yerden bir yere gidip dönün bile iki kişi
ya en azından 20-25 lira gibi bir yol parası ve 3-
4 saat gibi önemli zamana patladığı ülkemizde se-
yirciyi, yaşam koşullarının güçlüğü altında kendile-
rine kalan çok kısıtlı zamanlarını, dinlenmelerini,
sıcak yuvalarını bir köşeye iterek tiyatroya salonları-
na çeken şey neydi?

NEDEN TİYATRO?

Konu bu açıdan yaklaşıldığında üç ana ö-
ğeyle karşılaşıyoruz. Birincisi, TV'nin belli
bir yapıya sahip tiyatroya seyircisinin gereksinimleri-
ni giderecek, onların tiyatroya susamışlığını kanak-
satacak, gerçekçi, toplumsal gerçekliği, doğa ve kurgu-
su sağlam, nitelikli oyunlar veremeyişi, ikincisi, bur-
juvazinin borazanı durumunda olan bir iki tiyatro-
disinde, tiyatroların sorumluluklarının bilinci ile işle-
rinde, üstlenildiği görevin yükümlülüğünü kavraya-
rak, her türlü güçlüğü göğüs gerecek, seyirciye salon
lara çekecek gerçek başarıyı gösterme gibi kullana-
cak bir çabaya sürdüremeleri. Bir üçüncü öğe ise gün-
den güne tiyatroya seyircisi sayısındaki nicel sığırma.

İÇERİK AÇISINDAN 1977'DE TİYATRO

1977 tiyatrosuna genel bir göz atıldığında i-
çerik açısından ülkemizin içerisinde bu-
lunduğu sorunlara sıkı bir ilgi ve kopukluk duru-
mıyla karşılaşıyoruz. Bundan da tiyatro seyircisinin
genel yapısını kavrama alanı buluyoruz. Geride bi-
raktığımız 1977 yılında da toplumsal gerçekliği, sınıf
çatışığı ve savasçının ağır bastığı oyunların ilgiyle
karşılandığı, buna karşılık, burjuva sanatında bir ge-
rilime görüldüğü gözlemlenmiştir.

BURJUVA TİYATROSUNUN DURUMU

Ülke ve dünya koşulları gereği, toplum sorunla-
rına yansıtma, yığınların mutlu olduğu yolunda dü-
şüncelerin kuşatılmasına gerek kalmamasına ve uyula-
ma alanına konulmasına yardımcı olacak nitelikte-
ki sinifsal çabaklıklara, ve işçi sınıfı bilimi doğrultu-
sunda sorunlara çözüm arayan yapıtlarda hızla bir
ilerleme katedildikten, burjuva yazar ve sanatçıla-
rın yapıtlarına karşı ilginin günden güne azaldığı,
bir tür tiyatrolarda bir gerileme olduğu gerçeğine de
dokunmak gerekir.

Eğemen güçlerin sözcüğüne yapan, sırtlarını
bu öğelere dayamış, onlardan destek ve arka gören
tiyatrolar, toplumsal çalkalanmanın ve çağdaş geli-
şimlerin ötesinde kimi burjuva ve küçük burjuvalar-
ın eğlendirirken, sürekli bir gerileme döneminde ol-
duklarını somut bir biçimde gösterdiler geçtiğimiz
yılda.

BASKI, ENGELLEME VE TİYATRO

Sermaye çevreleri, her gün biraz daha geli-
şip kökleşen toplumsal değişiklikleri ve bu-
nun sonucu olarak güç gibi büyüyen düşünsel geli-
şmeyi gerekçe gösterip panicle kapıldılar, geride bıraktığımız
yılda da, Düşüncelerini yürütme tutum, somut me-
kanizmalarının işlevliliğini sürdürmek için hırslı-
larını son derece artırıp, kendi çıkarlarına ters dü-
şen her şey, her algıya, her kişiye olduğu gibi sa-
nata ve bu arada tiyatroya da saldırılarını sürdür-
düler doğal olarak.

MC, iktidarının kanatları altında palazlanma ça-
bası içerisinde, bir takım çevreler ve gruplar kolla-
rını tiyatroya da uzattılar. Kilit noktalarındaki a-
damları aracılığıyla gezici tiyatrolara oynama iz-
ni vermediler. Tiyatroyu kentlere, kasabalara sakna-
dılar ya da salon sahiplerini baskı altında tutarak,
geçitli yollardan zincirleme bir engelleme kampan-
yası sürdürdüler. Kimi tiyatrolar bombalanıp, kimi ti-
yatroların camları kırıldı.

İGD Tiyatrosu
grev yerlerinde
etkinliğini
sürdürdü...

1976-1977 TİYATRO DÖNEMİNE GENEL BİR BAKIŞ

"Düğün yada Davul" Antalya Festivali'nde...

TİYATRO VE NAZİM HİKMET

Geride bıraktığımız 1977 yılında tiyatroları-
mız, gerek oyunları gerekse şifirlerinden uygu-
lanan sahne çalışmalarıyla Nazım Hikmet'e geniş
yer verdiler. Geride bıraktığımız yılda gelecek yıllar-
daki Nazım'a yaklaşımları, onunla bütünleşmeye bir
geçiş dönemi, gözlemleri bakışla yanlış olmaz kanısın-
dayız. Şehir Tiyatroları'nda, Fatih ve Üsküdar'da, "Sa-
bahat" ve "Ferhat ile Şirin" gibi oyunları sergile-
nen büyük ustaların bu arada şifirlerinden sahneye u-
yarlamaları oldu. Genço Erkal'ın yurt içinde olduğu
kadar yurt dışındaki seyircilerce de ilgiyle karşıla-
nan "Kerem Gibi" si bunun güzel bir örneği. Aynı-
ca simdilerde hazırlık çalışmaları sürdürülen, Ergin
Orbay'ın yönettiği Zeliha Berksoy'un görüntülediği
ve seslendirildiği, diyalogları İsa Çelik'in hazırladığı
"Taranta Babu'ya Mektuplar" da büyük ustanın kir-
silelere görüntüsel olarak ulaşmasını sağlayacak bir
başka örnek oluyor. Bu arada Fatih Tiyatrosu yeni
dönem oyunlarına yine Nazım'dan "Yolcu"yu kullandı.

TİYATRO VE ÇOCUK

Sanat zamanlarda sanatın her dalında olduğu gi-
bi tiyatrodada da çocuk gereği görülerek on-
lara için çalışmalar yeterli bile olmasa-yapılmaya
başlandı. Bu konuya en çok el atan da yine Şehir Ti-
yatroları oldu kuşkusuz. Geride bıraktığımız yılda
dört şehir tiyatrosunda, dört çocuk oyunu sergilendi.
Harbiye'de daha önce Taner Barlas'ın yönettiği Sa-
mat Behrengin'in aynı adı taşıyan oyununu uyarlayan
"Bir Şeftali Bir Şeftali" Argun Kinal yönetti. Fa-
tihan Muhtar Gezen'in yazıp yönettiği "Palyaço",
"Üsküdar'da Taner Barlas'ın yazıp yönettiği ve can-
landırdığı sözsüz oyun "Birlikten Kuşvet Doğar", Ka-
diköy'de Yalçın Akçay'ın yazıp yönettiği "Kara-
göz ile Şifirbaz" bu dört oyunu oluşturuyordu.

"GECELER" VE TİYATRO

Sanat zamanlarda toplumdaki uyanışın doğal so-
nucu olarak düzenlenen gecelerde de tiyatro
gösterileri yer almaya başladı. Daha önceleri mü-
zik ve şifirli basat olduğu bu gecelerde tiyatroların
günden güne yerleştiğini görmekteyiz. İGD Tiyatrosu
geçtiğimiz yıl gecelerinde ve grev yerlerinde gös-
teriler düzenleyen grupların başında yer aldı.

ŞEHİR TİYATROLARI

1976-1977 oyun döneminde, merkezi yönetim-
den, yerinde yönetim düzenine geçen İstan-
bul Belediyesi Şehir Tiyatroları'nda olumlu geli-
şmeler görüldü.

Geride bıraktığımız koca yılın en etkin tiyatro
çalışmaları, böylece Şehir Tiyatroları'nda sergilendi.
Buna biz deyim yerindeyse, Şehir Tiyatroları'nda bir
yeniden doğuş da diyebiliriz.

Baş semtlerde, baş tiyatroların başında bulunan sa-
nat yönetmenleri repertuar seçmekte özgür dü-
şünerek seçkin yapıtları ortaya koydular. Nitelikli ola-
rak bir gelişme sağlayan Şehir Tiyatroları'nda ye-
rinden yönetime geçişle birlikte oyun sayısındaki ar-
tıjlarda nicel bir sığırma da dikkatleri çekmiş ol-
du. Merkezi yönetim döneminde 10 oyun sergilene-
ken, yerinden yöneme geçişle birlikte bu sayının 20'ye
yükseldiğini görüyoruz. Şehir Tiyatroları, 1977 yı-
linda birer kültür merkezi niteliği de kazandı. Şe-
hir Tiyatroları salonlarında çeşitli açık oturumlar,
özel gösteriler, sanat ve müzik geceleri düzenlendi.

FATİH TİYATROSU

Fatih Tiyatrosu'nda oynanan "Kıssa Kıssa",
tekelci kapitalizmin doğuşuyla batan küçük

sermayeyi sergileyen ilginç bir yapıtı oldu. Sermaye-
bürokrasi ilişkisinin sergilendiği "Sabahat" ise yıl
içinde en etkin tiyatrolardan biri durumunda olan
Fatih Tiyatrosu'nun seyirci toplama başarıları oyunla-
rından biriydi. Hapnel Zeybek'in yazıp Hamit Alin-
li'nin yönettiği "Düğün Ya da Davul", müziği, uygu-
lamasıyla kural kesimde başlık sorununu içeren bir
seyirlik oyun niteliğindeydi. Tiyatrodada yeni bir uy-
gulamayla Taner Barlas'ın sahneye koyduğu "Sirtı-
mızdaki" sözsüz tiyatroların ilginç örneği olarak
dikkat çeken oyunlar arasında yer aldı.

HARİYE TİYATROSU

Harbiye Tiyatrosu'nda da geride bıraktığımız
yılda yine baş oyun sahnelendi. Nüvit Öz-
doğru, Eric Bentley'den "Hollivud Dosyası" ve "Kal-
kımın Planı" adlı bir oyunu, Rauf Altınok, Aziz Na-
sin'in "Demokrasi Gamisi"ni, Burçin Oraloğlu, Tu-
ran Orfozoğlu'nun "Gardiyan" ını, Engin Gürmen
de Ülker Köksal'ın "Saci'de" sini yönetti.

ÜSKÜDAR TİYATROSU

Üsküdar Tiyatrosu da yine baş başarılı oyunla
1977 yılında seyircilerine perdesini açtı.
Fatih Tiyatrosu gibi Şehir Tiyatroları içerisinde
en etkin yapıya sahip olduğunu gözlemlediğimiz
Üsküdar Tiyatrosu'nda, Nazım Hikmet'in "Ferhat ile
Şirin"i ile Orhan Kemal'in "Kardeş Payı"nı Başar
Sabuncu sahneye koydu. Ergin Orbay Bertolt Brecht'in
"Şeyek Hitler'e Karşı" adlı oyununu, Aylin Can-
dan, hikayesi ve oyun yazarı Nazih Meriç'in "Su-
lan Aydınlanıyordu" adlı yapıtını, Cüneyt Türel ise
Seon "Casey"nin "Kırmızı Güller"ini sahneye koy-
dular.

KADIKÖY TİYATROSU

Zihni Küşmen'in başında bulunduğu Kadıköy
Tiyatrosu, başta Savaş Dinçel'in sahneye koy-
duğu "Süçüzler" olmak üzere 1977 yılında dört
ayın sonunda seyircilerine.

Howard Fast'ın "Sacco ile Vanzetti'nin Çilesi"
adlı romanından sahneye uyarlanan "Süçüz-
lar" gerekli ilgiyi görmemesine karşın, yılın en ba-
yarılı, en etkin oyunlarından biri oldu diyebiliriz.
Ayrıca geçtiğimiz yıl koyduğumuz tiyatro sanatçı-
yı ve oyun yazarı Güner Sümer'in "Bozuk Düzen"i
yıllar sonra Kadıköy Tiyatrosu'nda sahnelendi. Çe-
tin Altan'ın "İstiklal" ını Zihni Küşmen ve Orhan
Yiğit'in "Yılık Köpek" ini de Erhan Uysal sahne-
ye koydular.

TEPEBAŞI TİYATROSU

Bektaş Altan'ın başında bulunduğu Tepebaşı
Tiyatrosu Bertolt Brecht'in "Cesaret Ana ve
Çocukları" ile Shakespeare'in "Cesare" adlı oyunla-
rı prova ediliği halde 1976-1977 oyun döneminde
oyunlar sergilenmedi. Tiyatro "Cesaret Ana ve Çe-
çukları"nı ancak 1977-1978 döneminde sahnelene-
bilirdi.

ÖZEL TİYATROLAR

DOSTLAR TİYATROSU

Özel tiyatrolar arasında son yıllarda sergile-
dikleri anti-faşist ve işçi sınıfı savasçı doğ-
rultusunda yapıtlarla dikkatleri çeken, bilgin düzey-
leri her geçen gün biraz daha ilerleyen tiyatroye se-
yircisinin gerisinde kalmamak için yoğun bir çaba
harcayan "Dostlar Tiyatrosu", geride bıraktığımız yıl-
da da nitelikli oyunlar sundu. Bulgar Devriminin baş-
cası Dimitroff'un yaşam öyküsünden kaynaklanan
"Gün Dönerken", "Dostlar"ın geçtiğimiz yıl kendi-
sinden en çok söz ettiren başarılı çalışmasıydı. Gen-
ço Erkal'ın ortaklığı, oyunu, Dimitroff'ın çığırılma-
yan tipine bakın çıktı. Zeliha Berksoy'un taverne-
parkırcısı rolünde geçişti faktörleri "Gün Döner-
ken" i sağlam tabana oturttu. Geçerlerden biriydi. Na-
zım Hikmet'in şifirlerinden uyarladığı sahne çalışma-
sı "Kerem Gibi" ilayine tiyatroya seyircisi uyanca
bir süre Genço'ya alkışlama alanı buldu. Stalin-
beck'in "Bilmeyen Kavga" ve "Sabotaj Oyunu" da
yılın ilginç oyunları arasında yadı.

BİRLİK SAHNESİ

Birlik Sahnesi repertuarını uyarı olmasına kar-
şın, içerik açısından yitki bir yıl geçirdi.
Bertolt Brecht'in "Sezuon" ını İly İsmail ve Yusuf
Öngören'in "Zengin Mutfak" 1976-77 oyun dönemi
nin en önemli oyunları arasında yadı. Meral Taygun
"Sezuon" ını İly İsmail'inde oldukça başarılıydı.

ANKARA SANAT TİYATROSU (AST)

Ankara Sanat Tiyatrosu (AST) geçtiğimiz dö-
nemde tutarlı çizgisini sürdürdü. "Aladoglu
Miha", "Nereye Payladın" gibi oyunlar tutumlarla
sergilendikten, Ömer Polat'ın yazdığı Raha Cabbat-
ın yönettiği "804 İşçi" ve "1871 Paris Komünü" adlı
oyunlar ilgiyle izlendi.

DÜŞÜNCELER

ATAOL BEHRAMOĞLU

Özkan Mert'in şifirleri

Bir gün 1960 sonrasında yazılan toplumsal şifir
üstüne doğru, dürüst bir araştırma yapılır-
sa, Özkan Mert'in şifirleri burada önemli bir yer
alacaktır.

Özkan Mert'in bir şifir kitabı olduğunu çok kişi
bilmez. Bugün de çok genç şifirler de onu pek iyi
tanımayanlar belki, çünkü sanırım 1969 yılında ça-
kardığı şifir kitabının çıkmasıyla toplanması bir
oldu. Özkan Mert bizim kuşaktan şifir kitabı topla-
yan ilk şifirdir. 1970 öncesinde Metin Demirel
bir şifirden 3000 hapis yattı. 70 sonrasında da
Nihat Behram'ın şifir kitabı yasaklandı ve Nihat
Behram 12 Mart döneminin tutuklularından biri o-
larak hapisteyken, kitabından ötürü de yargılandı.)

Kitaplığımı karıştırırken Özkan'ın kitabı ge-
tti elime. Bu minicik 17 şifirlik kitabı bir sokakta
okudum yeniden ve 1960 sonrasında yaşadığımız
taze koşulların çarpıtmasını algılamıştım. İq-
tenliğini yeniden duyduğum yüreğimle, O yılların
ilk gençliğimizin Ankara'sını düşledim. Özkan'ın
Rüzgârlı Sokak'ın oralarında bir yerde kitabını bas-
tırsın, kitapların paketlenmiş siyahında taşıyısı. Ve
çok kısa bir süre sonra doğru dürüst dağıtım bi-
le yapılmadan kitabın toplanması... Bütün bunlar
gösterimin önüne.

Özkan Mert, toplumsal oluşumun öncesindeki
dönemde de ilginç bir şifirdir. Gözlemler, imge-
leri, herçün bir yaşama sevgisiyle dolu, taşarak
günöl, sarı sarı söyleyişleri vardır. 1960'lar da iz-
mi' den geçtikçe, Ege'ye daktı avırlarında onu
bulmuş, açık hava kahvelerinde oturup şifir üste-
ne ya jam üstüne konuşmuştu. O sıralarda henüz
toplumcu şifirle yemeliştiğimizde, Ama bizi bir
laştıran şey, şifirlerimizde ortak olan bir şey, o
dönemin biçimel, duragan şifirle karşı duyduğu
muz lepak, çarpıtılı, herçün yaşama sevgimizdi.
Sonra, 1965'e doğru, hemen hemen aynı dönemde,
şifirimiz toplumu bir yemelişti kazandı. Ve diyebil-
riktir ki, gerek Özkan için, gerek benim için daha
sonra yaşadığımız şifirle yemeliştiğimizde, demek ol-
madı bu, çünkü, daha önceki ergenlik ve ilk genç-
lik dönemi şifirlerimizdeki dışlanış, herçün, çar-
pıtılı çözümlü bir şeyler, bizi yeni bir şifir ha-
zırlıyordu. Toplumsal düşüncemizin bilgin haline ge-
lişi, şifirimizin ufkunu genişletti, yemelişti somut
tadı, yoksa (bizi başta arkadaşlarımızla olduğu gibi)
onu köşenden değıştirmiş olmalı.

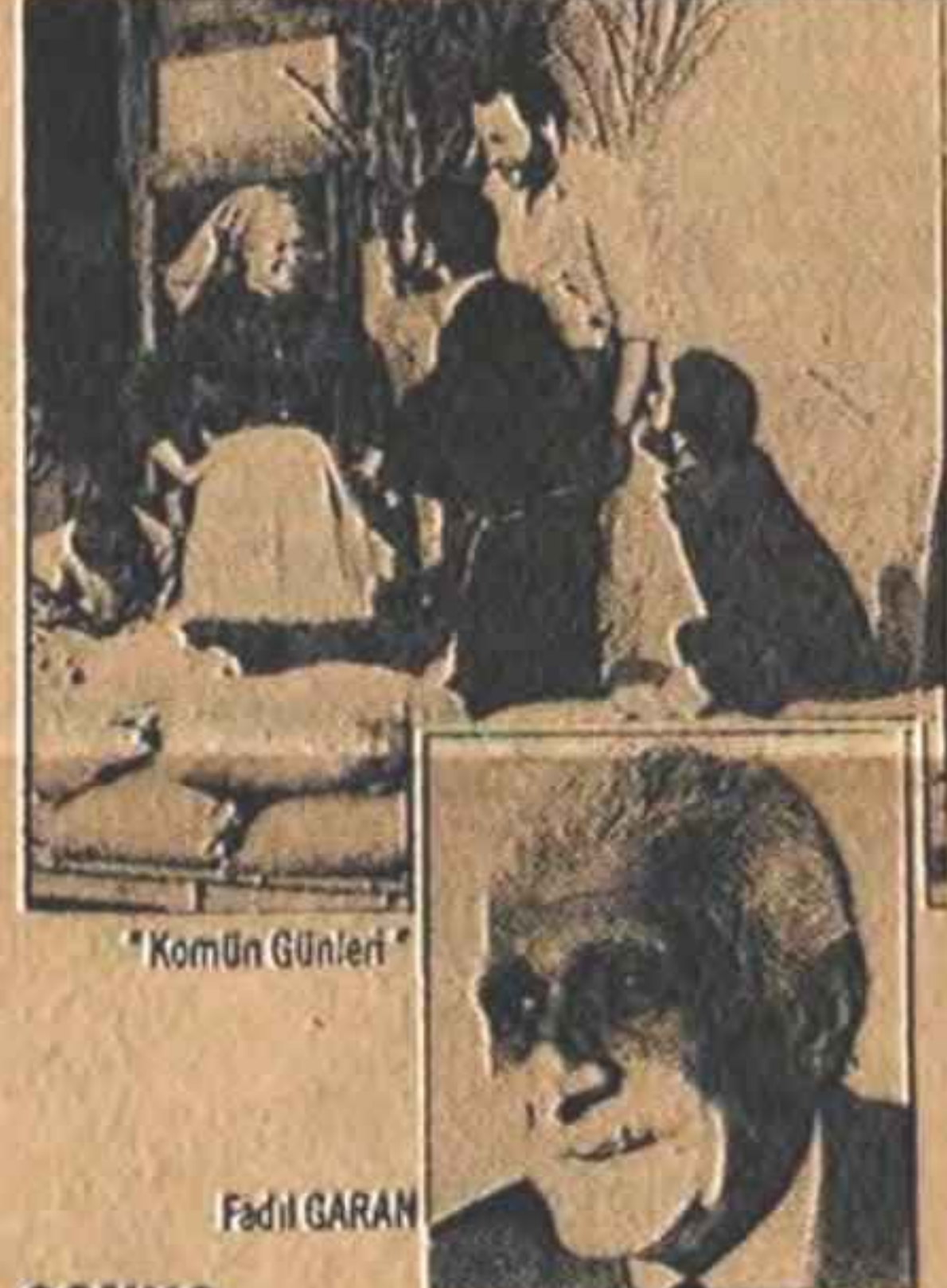
Özkan'ın küçük kitabında, 60 sonrası top-
lumu şifirinin en belirgin bir özelliği nazir
gibi ayyıor. Yaşama sevgisi, "Ne güzeldir yaşamak
Bir temak gibi quşunca. Dağlara üzerinde yürü-
mek. Bulutlara değirmek başımızı. Sececik ak bir
somun. Koltuğumuzun altına. Kirlere çıkmak. Ka-
rışmak insanlara arasına. Mühyonların arasına."
(Direnç Kaybım). Bir başka şifirinde su dölale-
le anlatıyor yitme o el değmemiş, delikanlı yaşama
sevinçini: "Şubat 1969 kas. Barak güneşli hava. Bir
paket cigare. Ve güzeldirlerim var dünyada/
Duvar dibinde yatan. Bir kağıt parçası gibi içim-
de savda. "Hıyatımızdan. Ayın şifirde, su dölale-
meyi yapmak gereğini duyuyor bizi. Bir şey
var anlamak istediğim. Hayatı". Neden bu kadar
çok gıemliştir bu "hayat" sözeği. 60 sonrası top-
lumu şifirlerinin özelliğidir. Bunun bir nedeni, o
dönemin etkin şifir akımı olarak sunulan 2. yem-
nin, hayatı söz olacak da, kavram olarak da, şif-
rin dışına ümit oluşu, ölü bir şifir dünyası içinde
dölüp durmasıdır. Bir başka neden de, gerçekten
alabildiğine yaşamamızdır, o yılların çarpıtılı,
taze duyulacık dolu Türkiye'sinde, Mitinglerin,
aşklerin, tutuklamaların, alıp başını gümeye dü-
ğülerinin hüznünün quşulurinin alabildiğine iç-
ke geçtiği o benzeri şifirlerin damgasını taşı-
yan 60 sonrası toplumu şifiri. Ve Özkan Mert'in
şifirleri, o dönemde, o yaklaşımdan en belirgin ö-
cü ve değeri öneleleri arasındadır.

"Kuracaz Her Şeyi Yeniden" adını taşıyan
kitapçıkta şifirlerde, Özkan'ın önemli özellikleri-
rinden birini, şifirleri bu oluşumun daha somut
gördüm. Destansı bir sobuğu var Özkan'ın. Alabil-
diğine söyleme tutkusunu. Fakat mekânke çöğaltma-
larla değil, quşu paltımlarıyla, yan çığırım-

(Devamı say. 7'de)

ANKARA ÇAĞDAŞ SAHNE

Ankara Çağdaş Sahne'de "Grev" oyunu geçti-
ğimiz dönem de sergilenmeye devam etti.
Glackov'un romanından uyarılandırılan "Çimenin"
Çağdaş Sahne'nin sunduğu oyunlar arasındaydı.

"Komün Günlüğü"

Fadil GARA

SONUÇ

Tüm bunlara karşın genelde 1977 tiyatrosu-
nu bir bütün olarak ele aldığımızda, yer yer
iyi nitelikli olumlu çalışmaların yanında, bir duragan-
lık ve yerinde sayışın egemen olduğunu görüyoruz.
Yine aynı genellemeler yapılarak, çikarık sahnelerimiz-
zin toplumsal yapıdaki hızla değışimin yol açtığı
hızlı bilinçlenmenin bir hayli gerisinde kalma gibi
bir olasılıkla karşı karşıya bulunduğuna kanısına var-
mak için fazla karamsar olmaya gerek yok kanısın-
dayız.

1977'nin sonlarında tiyatroya dünyası sevilen bir
sanatçısını Fadil Garan'ı yitirdi. Fadil Garan Türk
Tiyatrosuna uzun yıllar hizmet etmiş iyi bir sanatçı,
dürüst bir insandı. Fadil Garan sahneye ilk kez Mos-
kova'da Nazım Hikmet'in önerisiyle çıkmış ve 50 yıl
dan fazla süredir sanat yaşamını başarıyla sürdürmü-
ştü. Fadil Garan en son, Dostlar Tiyatrosu'nun sahne-
ye koyduğu "Bilmeyen Kavga" da oynamıştı.

İsa Çelik'in "Nazım Hikmet" sergisi GSD' de ilgiyle izleniyor

Fotografiler: İsa ÇELİK

Nazım Hikmet'in
portrelerinden Türkiye'de
ilk kez gerçekleştirilen
fotoğraf sergisi büyük
ilgi çekiyor. İsa Çelik'in
fotoğrafik çalışmalarından
oluşan sergi Gersel
Sanatlar Merkezi'nde
izleniyor. İsa Çelik'in
Nazım Hikmet'in portre
çalışmalarını içeren 18
fotoğrafın oluşan sergi
20 Ocak tarihine kadar
Gersel Sanatlar
Merkezi'nde açık kalacak.
Daha sonra fotoğraf
sergisi "Taranta Babu'ya
Mektuplar" oyununun
oyanması dolayısıyla
Üsküdar Şehir
Tiyatrosu'na taşınacak.
Sergi burada da 20
Şubat tarihine kadar
izlenebilecek.